

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1292/2005**(2005. gada 5. augusts),****ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001 IV pielikumu attiecībā uz dzīvnieku barošanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 23. panta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 999/2001 ir paredzēti noteikumi par dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielu izmantošanu barībā, lai novērstu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) izplatību dzīvnieku vidū.
- (2) Ar minēto regulu dažas dzīvnieku olbaltumvielas ir aizliegts izmantot lauksaimniecības dzīvnieku barībā vai nu tāpēc, ka šīs olbaltumvielas var saturēt TSE infekcijas izraisītāju, vai arī tāpēc, ka to esamības dēļ barībā var tikt atklātas olbaltumvielas nelielos daudzumos, kas var būt inficētas ar TSE. Ar minēto regulu arī stingri aizliegts barībā izmantot aizliegtas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas.
- (3) Komisijas 2003. gada 23. decembra Direktīvā 2003/126/EK par dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļu noteikšanas analīzes metodi oficiālai lopbarības pārbaudei ⁽²⁾ ir paredzēts, ka saskaņā ar minēto direktīvu ir veicama oficiāla barības analīze, lai oficiāli kontrolētu dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļu esamību, identificēšanu vai daudzuma novērtēšanu barībā. Laboratoriju kvalifikācijas pārbaudes, ko Komisijas References materiālu un mērījumu institūts (*Institute for Reference Materials and Measurements*, IRMM-Kopīgais pētniecības centrs) veic saskaņā ar minēto direktīvu, liecina, ka ir ievērojami uzlabojies laboratoriju veikums, nosakot nelielus zidītāju olbaltumvielu daudzumus barībā.
- (4) Pateicoties uzlabotajam laboratoriju veikumam, ir atklāta kaulu spikulu iespējamā esamība, jo īpaši bumbuļu un

sakņu kultūrās. Zinātniskie dati liecina, ka šādu kultūraugu inficēšanos ar augsnē esošajām kaulu spikulām nav iespējams novērst. No inficētu bumbuļu un sakņu kultūru sūtījumiem jāatbrīvojas saskaņā ar Padomes 1995. gada 25. oktobra Direktīvu 95/53/EK, ar ko nosaka principus, kas reglamentē oficiālo pārbaudu organizēšanu dzīvnieku ēdināšanas jomā ⁽³⁾, un rezultātā bieži vien tie jāiznīcina. Lai novērstu minētās direktīvas nesamērīgu piemērošanu, pirms tiek apsvērts barības aizlieguma pārkāpums, dalībvalstīm jāatļauj novērtēt, vai pastāv risks dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļu esamībai bumbuļu un sakņu kultūrās.

- (5) Zinātniskās vadības komiteja 2000. gada 25. un 26. maijā aktualizēja savas 1998. gada 22. un 23. oktobra sanāksmes laikā pieņemto ziņojumu un atzinumu par hidrolizētu proteīnu, kas ražoti no atgremotāju ādām, nekaitīgumu. Nosacījumi, ar kuriem hidrolizētus proteīnus var saskaņā ar minēto atzinumu uzskatīt par nekaitīgiem, ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulā (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽⁴⁾. Kopš 2004. gada 1. maija šie nosacījumi attiecas arī uz hidrolizētiem proteīniem, kas ievesti no trešām valstīm. Tādēļ vairs nav jāaizliedz atgremotāju barošana ar hidrolizētiem proteīniem, kas ražoti no atgremotāju ādām.
- (6) Zinātniskās vadības komiteja savā 1999. gada 17. septembra atzinumā par pārstrādi vienas sugas ietvaros un vēlreiz savā 2000. gada 27. un 28. novembra atzinumā par zinātnisko pamatojumu aizliegumam lietot dzīvnieku olbaltumvielas visu lauksaimniecības dzīvnieku barībā norādīja uz to, ka starp lauksaimniecības dzīvniekiem, kas nav atgremotāji un no kuriem iegūst pārtiku, tādiem kā cūkas un mājputni, nav bijis neviena TSE gadījuma. Turklāt, tā kā dzīvnieku olbaltumvielu aizlieguma kontroles pamatojas uz kaulu un muskuļu šķiedru noteikšanu barībā, pārbaudot asins produktus un hidrolizētus proteīnus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, TSE inficētas olbaltumvielas nebūtu jākonstatē. Tādēļ jāsamazina ierobežojumi lauksaimniecības dzīvniekus barot ar asins produktiem un hidrolizētiem proteīniem, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji.

⁽¹⁾ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 260/2005 (OV L 46, 17.2.2005., 31. lpp.).

⁽²⁾ OV L 339, 24.12.2003., 78. lpp.

⁽³⁾ OV L 265, 8.11.1995., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/46/EK (OV L 234, 1.9.2001., 55. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 416/2005 (OV L 66, 12.3.2005., 10. lpp.).

- (7) Jāprecizē neiesaiņotas barības, kuras sastāvā ir pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, pārvadāšanas, glabāšanas un iesaiņošanas nosacījumi.
- (8) Lai saglabātu un uzlabotu oficiālās kontroles kvalitāti, jāparedz laboratorijas personāla pastāvīga kompetences novērtēšana un tālākizglītība.
- (9) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 999/2001. Praktisku apsvērumu dēļ un skaidrības labad pilnībā jāaizstāj grozītais IV pielikums.
- (10) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 IV pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2005. gada 1. septembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 5. augustā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 999/2001 IV pielikumu aizstāj ar šo.

"IV PIELIKUMS

DZĪVNIEKU BAROŠANA

I. Septītā panta 1. punktā paredzētā aizlieguma darbības jomas paplašināšana.

Aizliegumu, kas paredzēts 7. panta 1. punktā, attiecinā uz šo:

- a) lauksaimniecības dzīvnieku, izņemot plēsīgos kažokzvērus, barošana ar:
 - i) pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām;
 - ii) atgremotāju izcelsmes želatīnu;
 - iii) asins produktiem;
 - iv) hidrolizētiem proteīniem;
 - v) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu ("dikalcija fosfāts un trikalcija fosfāts");
 - vi) barību, kuras sastāvā ir no i) līdz v) apakšpunktā minētās olbaltumvielas;
- b) atgremotāju barošana ar dzīvnieku olbaltumvielām un barību, kuras sastāvā ir šīs olbaltumvielas.

II. Atkāpes no 7. panta 1. un 2. punktā paredzētajiem aizliegumiem un īpaši nosacījumi šo atkāpju piemērošanai.

A. Aizliegumus, kas paredzēti 7. panta 1. un 2. punktā, neattiecinā uz šo:

- a) lauksaimniecības dzīvnieku barošana ar i), ii), iii) un iv) apakšpunktā minētajām olbaltumvielām un ar barību, kas iegūta no šīm olbaltumvielām:
 - i) piens, piena produkti un jaunpiens;
 - ii) olas un olu produkti;
 - iii) želatīns, kas iegūts no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;
 - iv) hidrolizēti proteīni, kas iegūti no tādu dzīvnieku ķermeņa daļām, kuri nav atgremotāji, un no atgremotāju ādām;
- b) lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, barošana ar i), ii) un iii) apakšpunktā minētajām olbaltumvielām un ar produktiem, kas iegūti no šādām olbaltumvielām:
 - i) zivju milti – saskaņā ar B punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
 - ii) dikalcija fosfāts un trikalcija fosfāts – saskaņā ar C. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
 - iii) asins produkti, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji – saskaņā ar D. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- c) zivju barošanu ar asins miltiem, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji – saskaņā ar D. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

- d) lauksaimniecības dzīvnieku barošana ar bumbuļu un sakņu kultūrām un barību, kas satur šos produktus, pēc tam, kad ir konstatētas kaulu spikulas, dalībvalstīs var atļaut tad, ja ir labvēlīgs riska novērtējums. Riska novērtējumā vērā ņem vismaz inficēšanās amplitūdu un iespējamo avotu, kā arī sūtījuma galamērķi.
- B. Lauksaimniecības dzīvnieku (izņemot plēsīgos kažokzvērus), kas nav atgremotāji, barošanā izmantojot A. punkta b) apakšpunkta i) daļā minētos zivju miltus un barību, kas satur zivju miltus, jāievēro šādi nosacījumi:
- a) zivju miltiem jābūt iegūtiem, pārstrādājot augus, kuri paredzēti vienīgi zivju produktu ražošanai;
- b) pirms laišanas brīvā apgrozībā Kopienā katram importēto zivju miltu sūtījumam jābūt veiktām mikroskopijas analizēm saskaņā ar Direktīvu 2003/126/EK;
- c) barībai, kuras sastāvā ir zivju milti, jābūt ražotai uzņēmumos, kuros neražo barību atgremotājiem un kurus šim mērķim apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no c) apakšpunkta:

- i) īpaša atļauja kompleksās barības pagatavošanai no barības, kuras sastāvā ir zivju milti, nav vajadzīga barības maisījumu mājražotājiem:
- kuros reģistrējusi kompetentā iestāde,
 - kuros tur tikai tādus dzīvniekus, kas nav atgremotāji,
 - kuros gatavo komplekso barību lietošanai tikai savā saimniecībā un,
 - ja barība, kas pagatavota ar zivju miltiem, satur mazāk nekā 50 % kopproteīna;
- ii) kompetentā iestāde var atļaut atgremotāju barības ražošanu uzņēmumos, kuros ražo arī zivju miltus saturošu barību citām dzīvnieku sugām, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:
- neiesaiņota un iesaiņota barība, kas paredzēta atgremotājiem, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tiek glabāta telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas zivju miltus saturoša barība,
 - barību, kas paredzēta atgremotājiem, ražo telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo zivju miltus saturošu barību,
 - vismaz piecus gadus tiek glabāta pieejama kompetentajai iestādei dokumentācija, kurā sīki atspoguļoti zivju miltu iepirkumi un izlietojums, kā arī zivju miltus saturošas barības pārdošana, un
 - regulāri tiek veikti atgremotājiem paredzētās barības testi, lai nodrošinātu to, ka tā nesatur aizliegtās olbaltumvielas, tostarp zivju miltus;
- d) zivju miltus saturošas barības marķējumā un pavaddokumentos skaidri jānorāda: “satur zivju miltus – nedrīkst izbarot atgremotājiem”;
- e) zivju miltus saturoša, neiesaiņota barība jāpārvadā transportlīdzekļos, kuros tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu barību. Ja transportlīdzekli pēc tam lieto atgremotājiem paredzētās barības pārvadāšanai, to rūpīgi iztīra saskaņā ar procedūru, ko kompetentā iestāde apstiprinājusi, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības;

f) saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ir aizliegts lietot un glabāt zivju miltus saturošu barību.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut lietot un glabāt zivju miltus saturošu barību saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ja to apmierina tas, kādā veidā saimniecībā tiek veikti pasākumi, lai novērstu zivju miltus saturošas barības izbarošanu atgremotājiem.

C. Lauksaimniecības dzīvnieku (izņemot plēsīgos kažokzvērus), kas nav atgremotāji, barošanā izmantojot A. punkta b) apakšpunkta ii) daļā minētos dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu, jāievēro šādi nosacījumi:

a) barībai, kuras sastāvā ir dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, jābūt ražotai uzņēmumos, kuros negatavo atgremotājiem paredzētu barību un kurus šim nolūkam apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma,

i) īpaša atļauja kompleksās barības pagatavošanai no barības, kuras sastāvā ir dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, nav vajadzīga barības maisījumu mājražotājiem:

— kuros reģistrējusi kompetentā iestāde,

— kuros tur tikai tādus dzīvniekus, kas nav atgremotāji,

— kuros gatavo komplekso barību lietošanai tikai savā saimniecībā un,

— ja barība, kuras ražošanā izmantots dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, satur mazāk nekā 10 % kopējā fosfora;

ii) kompetentā iestāde var atļaut ražot atgremotāju barību uzņēmumos, kuros ražo arī dikalcija fosfātu saturošu vai trikalcija fosfātu saturošu barību citām dzīvnieku sugām, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

— neiesaiņota un iesaiņota barība, kas paredzēta atgremotājiem, tiek ražota telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo dikalcija fosfātu vai trikalcija fosfātu saturošu barību,

— neiesaiņota barība, kas paredzēta atgremotājiem, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tiek turēta telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas neiesaiņots trikalcija fosfāts un dikalcija fosfātu saturoša vai trikalcija fosfātu saturoša neiesaiņota barība,

— vismaz piecus gadus tiek glabāta pieejama kompetentajai iestādei dokumentācija, kurā sīki atspoguļoti dikalcija fosfāta vai trikalcija fosfāta iepirkumi un izlietojums, kā arī dikalcija fosfātu saturošas vai trikalcija fosfātu saturošas barības pārdošana;

b) dikalcija fosfātu vai trikalcija fosfātu saturošas barības marķējumā un pavaddokumentā skaidri jānorāda: "satur dzīvnieku izcelsmes dikalcija/trikalcija fosfātu – nedrīkst izbarot atgremotājiem";

c) dikalcija fosfātu vai trikalcija fosfātu saturoša, neiesaiņota barība jāpārvadā transportlīdzekļos, kuros tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu barību. Ja transportlīdzekli pēc tam lieto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, to rūpīgi iztīra saskaņā ar procedūru, ko kompetentā iestāde apstiprinājusi, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības;

- d) Saimniecībās, kurās tur atgremotājus, aizliegts lietot un glabāt dikalcija fosfātu saturošu vai trikalcija fosfātu saturošu barību.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut lietot un glabāt dikalcija fosfātu saturošu vai trikalcija fosfātu saturošu barību saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ja to apmierina tas, kādā veidā saimniecībā tiek veikti pasākumi, lai novērstu dikalcija fosfātu saturošas vai trikalcija fosfātu saturošas barības izbarošanu atgremotājiem.

- D. Attiecīgi lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, un zivju barošanā izmantojot A. punkta b) apakšpunkta iii) daļā minētos asins produktus un A. punkta c) apakšpunktā minētos asins miltus, jāievēro šādi nosacījumi:

- a) asinīm jābūt iegūtām ES apstiprinātās kautuvēs, kurās nekad atgremotājus un kuras ir reģistrētas kā tādas kautuves, kurās nekad atgremotājus, un šim asinīm jābūt tieši pārvestām uz pārstrādes uzņēmumu transportlīdzekļos, kas paredzēti tikai tādu asiņu pārvadāšanai, kuras nav atgremotāju asinis. Ja transportlīdzeklis iepriekš lietots atgremotāju asiņu pārvadāšanai, pēc izīrēšanas un pirms tādu asiņu pārvadāšanas, kas nav atgremotāju asinis, kompetentajai iestādei tas ir jāpārbauda.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut kaut atgremotājus kautuvē, kurā savāc asinis, kas nav atgremotāju asinis, asins produktu un asins miltus iegūšanai, lai tos izmantotu attiecīgi lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, un zivju barībā, ja šajā kautuvē ir apstiprināta kontroles sistēma. Kontroles sistēmā veic vismaz šādus pasākumus:

— to dzīvnieku kautuvi, kuri nav atgremotāji, fiziski nodala no atgremotāju kautuves,

— atgremotāju izcelsmes asins savākšanas, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas telpas fiziski nodala no telpām, kurās atrodas tādas asinis, kam nav atgremotāju izcelsme; un

— no asinīm, kas nav atgremotāju asinis, regulāri ņem paraugus un veic analīzes, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu esamību;

- b) asins produktiem un asins miltiem jābūt ražotiem uzņēmumā, kurā pārstrādā vienīgi tādu dzīvnieku asinis, kas nav atgremotāji.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut asins produktus un asins miltus lietošanai attiecīgi lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, un zivju barībā iegūt uzņēmumos, kuros pārstrādā atgremotāju asinis un kuros darbojas apstiprināta kontroles sistēma, kas novērš infekcijas tālāku izplatību. Kontroles sistēmā veic vismaz šādus pasākumus:

— to asiņu pārstrādi, kas nav atgremotāju asinis, veic slēgtā sistēmā, kas fiziski nodalīta no atgremotāju asins pārstrādes,

— atgremotāju izcelsmes nefasētas izejvielas un nefasētu gatavo produkciju glabāšanas, transportēšanas un iesaiņošanas laikā tur telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas nefasētas izejvielas un nefasēta gatavā produkcija, iegūta no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji; un

— no asinīm, kas nav atgremotāju asinis, regulāri ņem paraugus un veic analīzes, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu esamību;

- c) barībai, kuras sastāvā ir asins produkti vai asins milti, jābūt ražotai uzņēmumos, kuros negatavo barību attiecīgi atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, kas nav zivis, un kurus šim nolūkam apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma:

- i) īpaša atļauja kompleksās barības pagatavošanai no barības, kuras sastāvā ir asins produkti vai asins milti, nav vajadzīga barības maisījumu mājražotājiem:
 - kuras reģistrējusi kompetentā iestāde,
 - kuros tur vienīgi dzīvniekus, kas nav atgremotāji – ja tiek lietoti asins produkti, vai vienīgi zivis – ja tiek lietoti asins milti,
 - kuros gatavo komplekso barību lietošanai tikai savā saimniecībā un,
 - ja barība, kuras ražošanā izmantoti asins produkti vai asins milti, satur mazāk nekā 50 % kopējās olbaltumvielas;
- ii) kompetentā iestāde var atļaut ražot atgremotāju barību uzņēmumos, kuros ražo arī asins produktus saturošu vai asins miltus saturošu barību attiecīgi lauksaimniecības dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, vai zivīm, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:
 - atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivīm, paredzēta neiesaiņota un iesaiņota barība tiek ražota telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo attiecīgi asins produktus saturošu vai asins miltus saturošu barību,
 - neiesaiņota barība glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tiek turēta fiziski nodalītās telpās šādi:
 - a) atgremotājiem paredzētu barību tur atsevišķi no asins produktiem un no asins produktu saturošas barības;
 - b) lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivīm, paredzētu barību tur atsevišķi no asins miltiem un asins miltus saturošas barības;
 - vismaz piecus gadus tiek glabāta pieejama kompetentajai iestādei dokumentācija, kurā sīki atspoguļoti asins produktu un asins miltu iepirkumi un izlietojums, kā arī šo produktu saturošas barības pārdošana;
- d) pēc vajadzības marķējumā, tirdzniecības pavaddokumentā vai veselības sertifikātā barībai, kuras sastāvā ir asins produkti vai asins milti, skaidri jānorāda attiecīgi “satur asins produktus – nedrīkst izbarot atgremotājiem” vai “satur asins miltus – drīkst izbarot tikai zivīm”;
- e) asins produktus saturoša barība jāpārvadā transportlīdzeklīs, ar kuriem tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu barību, un neiesaiņota, asins miltus saturoša barība jāpārvadā transportlīdzeklīs, ar kuriem tajā pašā laikā nepārvadā barību lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivis. Ja transportlīdzekli pēc tam lieto attiecīgi atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivis, paredzētas barības pārvadāšanai, tam jābūt rūpīgi iztīrītam saskaņā ar procedūru, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības;
- f) asins produktus saturošu barību aizliegts lietot un glabāt saimniecībās, kurās tur atgremotājus, un asins miltus saturošu barību aizliegts lietot un glabāt saimniecībās, kurās tur lauksaimniecības dzīvniekus, izņemot zivis.

Atkāpjoties no iepriekš teiktā, kompetentā iestāde var atļaut attiecīgi asins produktus saturošu vai asins miltus saturošu barību lietot un glabāt saimniecībās, kurās tur attiecīgi atgremotājus vai lauksaimniecības dzīvniekus, izņemot zivis, ja tā ir apmierināta ar to, kādā veidā saimniecībā tiek īstenoti pasākumi, lai novērstu to, ka attiecīgi asins produktus saturoša vai asins miltus saturoša barība tiek izbarota attiecīgi atgremotājiem vai sugām, kas nav zivis.

III. Vispārēji īstenošanas nosacījumi

- A. Šā pielikuma prasības piemēro, neskarot Regulas (EK) Nr. 1774/2002 noteikumus.
- B. Dalībvalstis glabā aktualizētus sarakstus ar:
- a) kautuvēm, kas apstiprinātas asins savākšanai saskaņā ar II daļas D. punkta a) apakšpunktu;
 - b) apstiprinātiem pārstrādes uzņēmumiem, kuros ražo dikalcija fosfātu, trikalcija fosfātu, asins produktus vai asins miltus, un
 - c) uzņēmumiem, izņemot barības maisījumu mājražotājus, kuros atļauts ražot zivju miltus saturošu un b) apakšpunktā minēto olbaltumvielu saturošu barību un kuri darbojas saskaņā ar II daļas B. punkta c) apakšpunktā, C. punkta a) apakšpunktā un D. punkta c) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.
- C. a) Neiesaiņotas, pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, izņemot zivju miltus, un neiesaiņotus produktus, tostarp barību, organisko mēslojumu un augsnes ielabotājus, kuru sastāvā ir šīs olbaltumvielas, glabā un pārvadā tam paredzētās telpās. Glabātavu vai transportlīdzekli drīkst izmantot citiem mērķiem tikai pēc iztīrīšanas un tad, kad to ir pārbaudījusi kompetentā iestāde.
- b) Nefasētus zivju miltus, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta i) daļā, nefasētu dikalcija fosfātu un nefasētu trikalcija fosfātu, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta ii) daļā, asins produktus, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta iii) daļā, un asins miltus, kas minēti II daļas A. punkta c) apakšpunktā, glabā un pārvadā šim nolūkam paredzētās glabātavās un transportlīdzekļos.
- c) Atkāpjoties no b) apakšpunkta:
- i) glabātavas vai transportlīdzekļus drīkst izmantot tādu pašu olbaltumvielu saturošas barības glabāšanai un pārvadāšanai;
 - ii) glabātavas vai transportlīdzekļus drīkst izmantot citiem mērķiem tikai tad, kad tos ir pārbaudījusi kompetentā iestāde, un;
 - iii) glabātavas un transportlīdzekļus, kuros pārvadā zivju miltus, drīkst izmantot citiem mērķiem tad, ja infekcijas tālākas izplatības novēršanai uzņēmumā darbojas kontroles sistēma, ko atzinusi kompetentā iestāde. Kontroles sistēmā veic vismaz šādus pasākumus:
 - glabā dokumentāciju par pārvadāto materiālu un transportlīdzekļa tīrīšanu un
 - regulāri ņem pārvadātās barības paraugus un veic analīzes, lai noteiktu zivju milu esamību.
- Kompetentā iestāde veic biežas pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, ka iepriekšminēto kontroles sistēmu pareizi piemēro.
- D. Barību, tostarp lolojumdzīvnieku barību, kuras sastāvā ir atgremotāju izcelsmes asins produkti vai pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas nav zivju milti, neražo uzņēmumos, kuros ražo barību lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot barību plēsīgajiem kažokzvēriem.
- Neiesaiņotu barību, tostarp lolojumdzīvnieku barību, kuras sastāvā ir atgremotāju izcelsmes asins produkti vai pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas nav zivju milti, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tur telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas barība lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot barību plēsīgajiem kažokzvēriem.
- Lolojumdzīvnieku barību un barību, kas paredzēta plēsīgajiem kažokzvēriem, kuras sastāvā ir dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta ii) daļā, un asins produkti, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta iii) daļā, ražo un pārvadā saskaņā ar attiecīgi II daļas C. punkta a) un c) apakšpunkta, kā arī II daļas D. punkta c) un e) apakšpunkta prasībām.

- E. 1. Aizliegts uz trešām valstīm eksportēt pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no atgremotājiem un produktus, kuru sastāvā ir šīs pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas.
2. Pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un šīs olbaltumvielas saturošus produktus drīkst eksportēt vienīgi tad, ja to atļauj kompetentā iestāde un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- tie ir paredzēti tādām lietojumam, kas nav aizliegts ar 7. pantu,
 - pirms to izvešanas ar trešo valsti ir noslēgta rakstiska vienošanās, kurā ietverta trešās valsts apņemšanās ievērot galīgo izlietojumu un neveikt pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu vai šīs olbaltumvielas saturošu produktu atkārtotu izvešanu lietojumam, kas aizliegts ar 7. pantu.
3. Dalībvalstis, kuras pieļauj eksportēšanu saskaņā ar 2. punktu, šīs regulas efektīvas īstenošanas labad informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem noteikumiem, par kuriem ir panākta vienošanās ar attiecīgo trešo valsti Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā.
- Prasības, kas izklāstītas 2. un 3. punktā, neattiecas uz:
- zivju miltu eksportu, ja šie milti atbilst II daļas B. punktā izklāstītajiem nosacījumiem,
 - zivju miltus saturošiem produktiem,
 - lolojumdzīvnieku barību.
- F. Kompetentā iestāde veic dokumentu pārbaudes un fiziskas pārbaudes, tostarp barības testus visā ražošanas un sadales ķēdē saskaņā ar Direktīvas 95/53/EK prasībām, lai pārbaudītu atbilstību minētās direktīvas noteikumiem un šīs regulas noteikumiem. Ja konstatē jebkādu aizliegto dzīvnieku olbaltumvielu esamību, piemēro Direktīvas 95/53/EK prasības. Kompetentā iestāde regulāri pārbauda to laboratoriju kompetenci, kuras veic analīzes šādām oficiālām kontrolēm, jo īpaši novērtējot starplaboratoriju izmēģinājumu rezultātus. Ja kompetenci uzskata par neapmierinošu, kā minimālo labošanas pasākumu veic laboratorijas personāla pārkvalificēšanu.”
-